

1. ความนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษามิ่วคตติปึงจัย อยู่ในตระกูลอินเคีย-ยุโรป สาขาเยอรมันนิก หรือ ติวตอนิก (Germanic or Teutonic) อันเป็นสาขาเคียวกับภาษาเยอรมัน เพราะมีคำพื้นฐาน ออกเสียงเหมือนกันหรือคล้ายกันเป็นจำนวนมาก เช่น

อังกฤษ	เยอรมัน	อ้าแปล
father	Vater	พ่อ
mother	Mutter	แม่
son	Sohn	ลูกชาย
daughter	Tochter	ลูกสาว
brother	Bruder	พี่ชาย
sister	Schwester	พี่สาว
house	Haus	เรือน
sun	Sonne	ดวงอาทิตย์

เป็นต้น

แต่การที่กล่าวว้าภาษาอังกฤษเป็นภาษามิ่วคตติปึงจัยนั้นหลายคนอาจจะสงสัย เพราะใน ปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษวิวัฒนาการมามากจนแทบจะมีได้มีลักษณะเช่นนั้นเหลืออยู่เลย เพื่อให้ ผู้ศึกษาเข้าใจเรื่องนี้กระจ่างขึ้น จะนำประวัติศาสตร์ของชนชาติอังกฤษมาเล่าพอสังเขปตาม หนังสือ *The Story of English Literature* ^① ดังนี้

ดินแดนที่เป็นประเทศอังกฤษในปัจจุบัน แต่เดิมเป็นที่อยู่อาศัยของชนต่าง ๆ หลายเผ่า เมื่อ 55 ปีก่อนคริสต์กาล ยูเลียส ซีซาร์ จอมทัพโรมันได้กรีธาทัพมาตีเกาะอังกฤษภาคที่พวก บริตตอน (Britons) อาศัยอยู่ และยึดดินแดนส่วนนั้นไว้ได้ เหลืออยู่แต่ดินแดนส่วนอื่นซึ่งชน

^① Edward Albert. *The Story of English Literature*. London: Collins, 1958, pp. 1-12.

เผ่าพิคท์ (Picts), สก็อต (Scots) หรือคาลิโดเนียน (Caledonians) ครอบครองอยู่

ต่อมาเมื่ออาณาจักรโรมันสลายลง พวกบริตอนก็เป็นอิสระ ใน ค.ศ. 410 ทหารโรมันถอนตัวออกจากดินแดนส่วนนี้ แต่ได้ทิ้งคำละตินอันเป็นภาษาของตนไว้ในเกาะอังกฤษมากพอสมควรตามหลักที่ว่า ผู้ที่มีวัฒนธรรมแข็งแกร่งย่อมถ่ายทอดวัฒนธรรมให้แก่ผู้ที่มีวัฒนธรรมอ่อนกว่า

การที่ทหารโรมันถอนตัวออกไปทำให้พวกบริตอนซึ่งอ่อนแอและไร้อาวุธถูกพวกคาลิโดเนียนจากตอนเหนือซึ่งดุร้ายกว่ารุกรานเอา พวกบริตอนจึงต้องหันไปพึ่งพวกอังกฤษให้มาช่วยรบกับพวกคาลิโดเนียน พวกอังกฤษเป็นนักเดินเรือและพวกบริตอนก็มีได้ชอบนัก แต่เมื่อถึงคราวเข้าตาจนก็ต้องหันไปพึ่ง ด้วยเหตุนี้พวกอังกฤษซึ่งประกอบด้วยชนหลายเผ่าที่สำคัญคือพวกแองเกิล (Angles), แซกซอน (Saxons) และจูต (Jutes) ก็มายังเกาะอังกฤษตามคำขอร้องของพวกบริตอน แต่เมื่อรบชนะศัตรูแล้ว แทนที่จะกลับไปยังถิ่นฐานเดิมของตนที่บริเวณปากแม่น้ำในประเทศเยอรมนี ก็กลับตั้งหลักแหล่งเสียในเกาะอังกฤษนั่นเอง ยิ่งกว่านั้นยังชักชวนพรรคพวกให้อพยพมาตั้งหลักแหล่งด้วย กล่าวกันว่านับตั้งแต่ ค.ศ. 450 ไปจนถึง ค.ศ. 550 เรือรบอังกฤษลำเลียงชาวอังกฤษมาขึ้นบกที่เกาะอังกฤษ เป็นการอพยพครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ของมวลมนุษยชาติ พวกบริตอนเจ้าของถิ่นเดิมก็ต้องเข้าป่าขึ้นเขาไป

ต่อมาเมื่อ ค.ศ. 597 เมื่อคนอังกฤษที่อพยพมาจากถิ่นเดิมตั้งหลักแหล่งในดินแดนใหม่ได้นานพอสมควรแล้ว สันตะปาปาเกรกอรีก็ทรงส่งนักบุญออกุสตินมาประกาศคริสต์ศาสนาในเกาะอังกฤษ ชาวอังกฤษได้เข้ารับเป็นจำนวนมาก และยอมรับคำภาษาละตินที่เกี่ยวข้องกับคริสต์ศาสนา เช่น altar (แท่นบูชา), angel (เทวดา), bishop (พระในคริสต์ศาสนา), candle (เทียน), charity (ทาน), creed (ลัทธิ) เป็นต้น เข้ามาใช้ในภาษาของตนด้วย คำเหล่านี้คนอังกฤษมาแปลงรูปและเสียงเสียมากบ้างน้อยบ้าง เช่น bishop คำละตินคือ episcopus, คำ candle คำละตินคือ candēla

ใน ค.ศ. 1066 เกาะอังกฤษก็ถูกพวกนอร์มันซึ่งพระเจ้าวิลเลียมพิชิตราชเป็นจอมทัพรุกรานเอาบ้าง พวกนอร์มันนี้อยู่ทางเหนือของประเทศฝรั่งเศส และพูดภาษาฝรั่งเศสผสมกับคำที่ใช้ในภาษาที่พูดกันในประเทศทางภาคเหนือของยุโรป กองทัพนอร์มันยกพลขึ้นบกที่

เมืองเฮสติ้งส์ ในไม่ช้าก็ได้ครอบครองอังกฤษทั้งเกาะ แต่พระเจ้าวิลเลียมวิซิทราซมิได้อพยพพวกนอร์มันมาแย่งที่ทำกินของชาวอังกฤษอย่างที่ชาวอังกฤษเคยปฏิบัติกับพวกบริตตอนมาก่อน เพราะฉะนั้นชาวอังกฤษซึ่งมีจำนวนมากกว่าพวกนอร์มันก็กลืนผู้รุกรานได้สำเร็จ แต่ถึงกระนั้นก็ยังรับคำฝรั่งเศสและขนบธรรมเนียมบางอย่างไว้ปฏิบัติ คำที่รับไว้มักเป็นคำที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่อไปนี้

การสงครามและลัทธิวีรคติ เช่น tournament, captain, homage, armour, battle, war

ตำแหน่งหรือบรรดาศักดิ์ เช่น prince, peer, duke, marquis, count, baron, vicar

กฎหมาย เช่น judge, court, prison, justice, sentence, crime, accuse, verdict, punish

การบริหารราชการ เช่น government, crown, state, parliament, nation, council, people, country

ศิลปะและสมัยนิยม เช่น fashion, dress, costume, beauty, colour, music, poem, romance, column

การล่าสัตว์หรือการละเล่น เช่น chase, catch, venison

มีข้อพึงสังเกตอยู่ 3 ประการในการที่คนอังกฤษรับคำภาษาฝรั่งเศสมาใช้ ประการที่หนึ่งคือสัตว์ที่มีชีวิตจะใช้ภาษาอังกฤษ แต่ถ้าเป็นเนื้อของสัตว์นั้น ๆ จะใช้ภาษาฝรั่งเศส เช่น sheep - mutton, pig - pork, cow - beef, calf - veal ประการที่สอง วัตถุสิ่งของหรือเคหสถานของคนธรรมดาสามัญจะใช้ภาษาอังกฤษ แต่ของคนชั้นสูงจะใช้ภาษาฝรั่งเศส เช่น house เป็นคำอังกฤษแต่ manor, palace เป็นคำฝรั่งเศส ประการสุดท้าย คำที่ใช้อย่างธรรมดาสามัญจะเป็นภาษาอังกฤษ แต่คำที่ใช้เป็นทางราชการหรือที่เป็นระเบียบแบบแผนจะเป็นภาษาฝรั่งเศส เช่น fork, hearty, holy, doom, stench เป็นคำอังกฤษ แต่ people, cordial, saint, judgment, perfume เป็นคำฝรั่งเศส กล่าวได้ว่าภาษาฝรั่งเศสมีศักดิ์ศรีเหนือกว่าภาษาอังกฤษในทุกกรณี

ช่วงเวลาหลายร้อยปีหลังจากที่พวกนอร์มันพิชิตเกาะอังกฤษ ทวีปยุโรปตกอยู่ในยุคมืดแทบจะไม่มีมีความก้าวหน้าทางศิลปวิทยาการแต่อย่างใดเลย แต่หลังจากนั้นชาวยุโรปก็หันมา

แสวงหาความรู้กันใหม่ เป็นการย่างเข้าสู่ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการซึ่งเริ่มต้นในคริสต์ศตวรรษที่ 14 และมาถึงจุดสูงสุดในคริสต์ศตวรรษที่ 16 รัชสมัยพระนางเจ้าอะลิสะเบตเป็นช่วงเวลา
ที่ประเทศอังกฤษเจริญสุดขีด คนเริ่มนำหนังสือเก่า ๆ ที่เขียนเป็นภาษากรีกและภาษาละติน
มาศึกษากันอีก โดยเฉพาะในประเทศอังกฤษภาษาละตินออกจะมีภาษีกว่าภาษากรีก เพราะ
พวกนักบวช นักปราชญ์และทนายความนิยมใช้กันมาก นักปรัชญามีชื่อของอังกฤษ คือ
Francis Bacon ก็เขียนเรื่องเกี่ยวกับวิธีการทางวิทยาศาสตร์ชื่อว่า *Novum Organum* เป็น
ภาษาละติน หนังสือของ Gilbert ว่าด้วยเรื่องแม่เหล็ก (ค.ศ. 1600), หนังสือของ Harvey ว่า
ด้วยการไหลของโลหิต (ค.ศ. 1628) และหนังสือ *principia* (ค.ศ. 1689) ว่าด้วยแรงโน้มถ่วง
ของโลกและกฎแห่งการเคลื่อนไหวของ Newton ก็ล้วนแต่เขียนเป็นภาษาละติน จนทำให้
คนอังกฤษเกรงว่าภาษาละตินจะเข้ามาแทนที่ภาษาของตน แต่ก็หาเป็นเช่นนั้นไม่ อย่างไรก็
ตาม ในช่วงนี้คำภาษาละตินได้เข้ามาอยู่ในภาษาอังกฤษอีกเป็นอันมาก

จากที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่าคำภาษาอื่นๆเข้ามาสู่ภาษาอังกฤษพร้อมกับเหตุการณ์
สำคัญๆสามครั้ง คือ การนำคริสต์ศาสนาเข้ามาเผยแพร่เมื่อ ค.ศ. 597 การรุกรานของพวก
นอร์มันเมื่อ ค.ศ. 1066 และผลของการฟื้นฟูศิลปวิทยาการในคริสต์ศตวรรษที่ 14 ถึง 16 นับ
ได้ว่าเป็นการเข้ามาโดยทางการเมืองและทางวัฒนธรรม ภาษาอื่นๆก็เข้ามาสู่ภาษาอังกฤษ
เหมือนกันแต่ต่างกรรมต่างวาระ ทำให้ชาวอังกฤษมีขุมทรัพย์อันยิ่งใหญ่ทางภาษา

กล่าวมาถึงตอนนี้ เรายังไม่ทราบเลยว่าเหตุใดจึงกล่าวภาษาอังกฤษเป็นภาษามีวิภคิต
ปัจจัย และวิภคิตปัจจัยนี้หายไปเมื่อไร

Leslie Blakeley^① ได้แบ่งภาษาอังกฤษออกเป็น 3 ยุคใหญ่ๆ ดังนี้

- (1) ภาษาอังกฤษยุคเก่าหรือภาษาแองโกล-แซกซอน (Old English or Anglo-Saxon)
คือภาษาอังกฤษตอนที่พวกแองเกิล, แซกซอนและจูตเริ่มเข้ามาตั้งถิ่นฐานที่เกาะอังกฤษ
ในคริสต์ศตวรรษที่ 5 จนกระทั่งถึงประมาณ ค.ศ. 1100
- (2) ภาษาอังกฤษยุคกลาง (Middle English) นับตั้งแต่ประมาณ ค.ศ. 1100 ไปจนถึง
ประมาณ ค.ศ. 1500

---

^① Leslie Blakeley. *Old English*. kent: hodder and Stoughton, 1978, p. ix.

(3) ภาษาอังกฤษยุคใหม่ (Modern English) นับตั้งแต่ประมาณ ค.ศ. 1500 จนถึงปัจจุบัน

จะกล่าวโดยสรุปตามลำดับดังนี้

(1) ภาษาอังกฤษยุคเก่าหรือภาษาแองโกล-แซกซอน นับได้ว่าเป็นภาษาอังกฤษที่ยังบริสุทธิ์อยู่มาก ภาษาอังกฤษยุคเก่ามีการแจกวิภคตินาม ซึ่งมีอยู่สามเพศ คือ เพศชาย เพศหญิง และไม่มีเพศ มีการแจกวิภคตีสรรพนาม กริยา และคุณศัพท์ เช่นเดียวกับภาษาบาลีสันสกฤต อันเป็นภาษามีวิภคติจึงจัยและอยู่ในตระกูลอินเดีย-ยุโรปเหมือนกัน ต่างแต่่าภาษาอังกฤษยุคเก่ามี 4 วิภคติ คือ nominative (ประธาน), accusative (กรรม), genitive (วิภคติที่ 6 ของภาษาบาลีสันสกฤต แสดงความเป็นเจ้าของ), dative (วิภคติที่ 4 ของภาษาบาลีสันสกฤต แปลว่า “แก่, เพื่อ, ต่อ”) ในขณะที่ภาษาบาลีสันสกฤตมีถึง 8 วิภคติ คำนามของภาษาอังกฤษยุคเก่ามีสองพจน์ คือ เอกพจน์กับพหูพจน์ ส่วนคำสรรพนามมีถึงสามพจน์ คือ เอกพจน์ ทวิพจน์ (จำนวนเพียงสอง) กับพหูพจน์ คำกริยาของภาษาอังกฤษยุคเก่าแจกวิภคติไปตามกาลเวลาและมาลา ส่วนคำคุณศัพท์ก็แจกวิภคติให้สอดคล้องกับคำนามที่มันประกอบ จะยกตัวอย่างการแจกวิภคติคำนามบางคำ คำสรรพนามบุรุษที่หนึ่งและคำกริยาในปัจจุบันกาลตามที่ Blakeley แจกไว้ให้เห็นดังนี้

แจกวิภคตินาม lamb “ลูกแกะ”^①

	singular	plural
<u>Nominative</u> :	lamb	lambru
<u>Accusative</u> :	lamb	lambru
<u>Genitive</u> :	lambes	lambra
<u>dative</u> :	lambe	lambrum

^① Ibid., p. 49.

แจกวิภัตตินาม stan “หิน” ①

	singular	plural
nominative :	stān	stānas
Accusative :	stān	stānas
Ginitive :	stānes	stāna
Dative :	stāne	stānum

แจกวิภัตติสรรพนามรุษที่หนึ่ง (I, we two, we) ②

	singular	dual	plural
Nominative :	ic	wit	wē
Accusative :	mē	unc	ūs
Genitive :	mīn	uncer	ūre
dative :	mē	unc	ūs

ขอให้สังเกตว่าบางคำเปลี่ยนรูปและเสียง ไปบ้างและใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้

แจกวิภัตติกริยา ridan (to ride) “ขี่” ③

Present Indicative

	Singular	Plural
First Person :	ride	ridap
Second Person :	ridest	ridap
Third Person :	ridep	ridap

ที่แจกวิภัตตินานี้เป็นรูปกริยาในประโยคบอกเล่าในปัจจุบันกาล ถ้าเป็นประโยคคำสั่ง

① Ibid., p. 36.

② Ibid., p. 24.

③ Ibid., p. 57.

หรือประโยคสมมุติ รูปกริยาก็แจกวิภัตติไปอีกอย่างหนึ่ง

ในที่นี้จะไม่แจกวิภัตติคุณศัพท์ไว้ด้วย เพราะที่แจกวิภัตตินาม สรรพนามและกริยามาให้เห็นเป็นตัวอย่างนี้ก็พอจะทำให้เข้าใจแล้วว่าภาษาอังกฤษยุคเก่ามีวิภัตติปัจจัยเหมือนภาษาอื่น ๆ เช่นภาษาบาลีสันสกฤตซึ่งมีรูปภาษาและตระกูลเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ผู้ศึกษาไม่จำเป็นต้องท่องวิภัตติคำเหล่านี้ด้วย

(2) ภาษาอังกฤษยุคกลาง ในระหว่าง ค.ศ. 750 และ ค.ศ. 1050 ก่อนที่กองทัพนอร์มันจะยกไปรุกรานเกาะอังกฤษนั้น พวกสแกนดิเนเวียนซึ่งประกอบด้วยชนสามชาติ คือ สวีเดน นอร์เว และเดนมาร์ก หรือที่เรียกกันว่าพวกไวกิง ก็ได้เข้ายึดครองเกาะอังกฤษแล้ว คำสแกนดิเนเวียน อาจมีใช้ในภาษาอังกฤษไม่มากเท่ากับคำละตินหรือคำฝรั่งเศส แต่ภาษาสแกนดิเนเวียนก็มีอิทธิพลทางด้านไวยากรณ์ คือช่วยลดจำนวนวิภัตติของภาษาอังกฤษยุคเก่าลง ที่กล่าวเช่นนี้ก็เพราะว่าคำสแกนดิเนเวียนที่ใช้อยู่ในภาษาอังกฤษแจกวิภัตติต่างไปจากคำอังกฤษ ทำให้เกิดความยุ่งยากสับสนขึ้น จึงเลยตัดวิภัตติบางวิภัตติไปเสีย

อีกสาเหตุหนึ่งที่ช่วยลดวิภัตติลงได้แก่การเปลี่ยนแปลงการออกเสียง คำที่ภาษาอังกฤษยุคเก่าเคยใช้ -a , -u , -e ภาษาอังกฤษยุคกลางใช้ -e คำที่เคยลงท้ายด้วย -an, -on, -un, -um ภาษาอังกฤษยุคกลางใช้ -en แล้วกลายเป็น -e ในตอนปลายยุค คำที่เคยลงท้ายด้วย -as, -es ก็กลายเป็น -as, -es ก็กลายเป็น -es อย่างเดียว การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ทำให้สับสนในเรื่องวิภัตติ เพราะคำที่เคยมีรูปต่างกันเพราะวิภัตติต่างกัน เกิดมามีรูปพ้องกันเข้ามามากมายจนแยกไม่ออกว่าคำใดเป็นวิภัตติใด เช่น stanas ซึ่งเคยเป็นประธานและกรรม พหูพจน์ เมื่อ -as มากลายเป็น -es เสียแล้ว ก็กลายเป็น stanes ตรงกับคำที่เป็นเจ้าของ เอกพจน์ ดังนี้ เป็นต้น การลดจำนวนวิภัตติจึงเป็นไปโดยอัตโนมัติ กล่าวกันว่าภาษาอังกฤษยุคกลางเหลือคำนามเพียงสามรูป คือ ประธานและกรรม เอกพจน์ (เช่น eye) รูปหนึ่ง, เจ้าของ เอกพจน์ (เช่น eyes "of the eye") รูปหนึ่ง และอีกรูปหนึ่งคือ eyen "eyes" เป็นพหูพจน์ ทางภาคเหนือของอังกฤษมีเหลือเพียงสองรูปคือ eye กับ eyes เท่านั้น

(3) ภาษาอังกฤษยุคใหม่ ในตอนนี้จะกล่าวเพียงสั้นๆว่า ภาษาอังกฤษได้สลักรูปวิภัตติทิ้งไปเกือบหมด โดยเฉพาะในรัชสมัยพระนางเจ้าอะลิสะเบต (ค.ศ. 1558 - 1603) ยังมีเหลือ

แต่ -eth กับ -es ที่ลงท้ายกริยาสำหรับประธานบุรุษที่สาม เอกพจน์ ในปัจจุบันกาลปกติ เช่น he goeth, he goes และในภาษาถิ่นยังมีคนใช้ he go เสียด้วยซ้ำไป แต่อย่างไรก็ตาม รูป he goes ก็มีใช้มาจนถึงปัจจุบัน

ถ้าเอานาม สรรพนาม และกริยาในภาษาอังกฤษยุคเก่ามาเขียนเป็นตารางเสียใหม่จะเป็นดังนี้

คำนาม lamb “ลูกแกะ”

	singular	plural
Nominative :	lamb	lambs
Accusative :	"	"
Genitive :	lamb's	lambs'
Dative :	-	-

จะถือว่าเหลืออยู่เพียงสองรูป คือ lamb กับ lambs ก็ได้ ส่วน lamb's กับ lambs' เป็นคำที่สร้างขึ้นใหม่

คำสรรพนามบุรุษที่หนึ่ง

	singular	dual	plural
Nominative :	I	-	we
Accusative :	me	-	us
Genitive :	mine	-	ours
Dative :	-	-	-

คำสรรพนามหายไปมาก เลิกทวิพจน์ไปทั้งหมด แต่ยังเหลืออยู่ถึง 6 รูป

คำกริยา to ride “ขี่”

present Simple

	singular	plural
First person :	ride	ride
Second person :	"	"
Third person :	rides	"

คำกริยาใน Present Simple เหลือเพียงสองรูปเท่านั้น คือ ride กับ rides

ที่กล่าวถึงภาษาอังกฤษทั้งสามยุคมานี้ก็เพื่อให้หายสงสัยว่าเหตุใดจึงถือว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษามิวิวัตติปัจจัย เราก็ได้เห็นแล้วว่าแต่เดิมภาษาอังกฤษมีลักษณะเช่นนั้น แต่วิวัฒนาการทางภาษาทำให้วิวัตติของภาษาอังกฤษหมดไปแทบไม่มีเหลือ ทั้งนี้อาจเป็นเพื่อความอยู่รอด หากเครื่องครุอยู่ในเรื่องวิวัตติซึ่งทำให้พูดยากเรียนยาก ภาษาอังกฤษก็อาจ “ตาย” ไปเช่นเดียวกับภาษากรีกโบราณ ภาษาละติน ภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต แทนที่จะแพร่หลายเป็นที่นิยมไปทั่วโลกอย่างในปัจจุบัน

2. รูปลักษณะภาษาอังกฤษ

เราได้ทราบมาแล้วว่าภาษาอังกฤษได้ยืมคำภาษาอื่นมาใช้ในภาษาของตนมากมาย ชาวอังกฤษเองก็คงไม่อาจบอกได้แน่ชัดว่าคำใดเป็นคำในภาษาเดิมของตน คำใดเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาอื่น เช่นเดียวกับที่เราส่วนมากไม่อาจบอกได้ว่าคำว่า ยาม ขาน นอน เดิน เกิดเป็นคำดั้งเดิมในภาษาของเราหรือยืมมาจากภาษาอื่นถ้ามิได้ศึกษาเรื่องนี้มาก่อน รูปลักษณะคำภาษาอังกฤษที่เราจะศึกษากันในตอนนี่จึงเป็นคำอังกฤษเดิมและเป็นคำภาษาอื่นที่ภาษาอังกฤษรับเข้ามาใช้จนถือว่าเป็นคำภาษาอังกฤษไปแล้ว

กล่าวโดยทั่วไป คำภาษาอังกฤษมีรูปลักษณะดังนี้

2.1 เป็นคำพยางค์เดียวก็มี หลายพยางค์ก็มี เช่น

คำพยางค์เดียว ได้แก่ son, sun, moon, earth, land, lock, cat, dog, see, move, lie, down

คำสองพยางค์ ได้แก่ father, mother, daughter, common, suspend, sister, donkey, monkey

คำสามพยางค์ ได้แก่ animal, barbarian, capital, dominion, fugitive, intimate, victory

คำมากกว่าสามพยางค์ ได้แก่ conversation, education, civilization, conservatory

นอกจากนั้นยังใช้อักษรควบคู่อีกด้วย เช่น black, crown, cloud, draw, trade เป็นต้น

2.2 มีเสียงหนัก (stress) สำหรับคำสองพยางค์ขึ้นไป ผู้พูดภาษาอังกฤษจะต้องลงเสียงหนักให้ถูกที่ มิฉะนั้นผู้ฟังที่เป็นเจ้าของภาษาจะไม่เข้าใจ หรือความหมายอาจผิดไปจากที่ต้องการได้ เช่น

désert	เสียงหนักที่พยางค์แรก	แปลว่า	ทะเลทราย	
desért	"	หลัง	"	ละทิ้ง
présent	"	แรก	"	ของขวัญ
presént	"	หลัง	"	เสนอ, แนะนำ
súbject	"	แรก	"	ผู้อยู่ในปกครอง
subjéct	"	หลัง	"	อยู่ในอำนาจ

จะเห็นได้ว่าคำที่มีรูปเหมือนกัน ถ้าเป็นนามจะลงเสียงหนักที่พยางค์หน้า ถ้าเป็นกริยาจะลงเสียงหนักที่พยางค์หลัง

วิสามานยนามก็มีเสียงหนักเช่นเดียวกับคำอื่น ๆ เช่น

Elizabeth	เสียงหนักที่พยางค์ที่สอง	
Califórnia	"	สาม
Ítaly	"	แรก
Itálian	"	สอง
Japán	"	สอง

เป็นต้น

2.3 คำนามกับคำกริยามีเครื่องหมายแสดงให้รู้ คือ คำนามมี Article: a, an, the นำหน้า ส่วนคำกริยามี to นำหน้า โดยเฉพาะกริยาที่เรียกว่า Infinitive Mood คือกริยาที่ยังไม่ได้กำหนดว่าใช้กับผู้ใด พงษ์ใด บุรุษใด

ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษมาพอสมควรจะเห็นว่าเรื่องการใช้ Article เป็นเรื่องยาก เพราะมีหลักเกณฑ์ในการใช้มากมาย เช่น เมื่อไรจะใช้ a, an เมื่อไรจะใช้ the และเมื่อไรจะไม่ใช้ ตัวใดตัวหนึ่งเลย เป็นที่น่าสังเกตว่าภาษาละติน ภาษาบาลี และภาษาสันสกฤตไม่มี Article แม้จะเป็นภาษามีวิภัติปัจจัยด้วยกัน แต่ภาษาเยอรมันซึ่งเป็นภาษาตระกูลเดียวกันกับภาษาอังกฤษมี Article ใช้สับสนมาก

3. การสร้างคำ^①

นอกจากจะรับคำภาษาอื่นมาใช้ในภาษาของตนเป็นจำนวนมากแล้ว ภาษาอังกฤษ ยังได้รับอิทธิพลในเรื่องการสร้างคำมาจากภาษาอื่นด้วย การสร้างคำในภาษาอังกฤษอาจจะจำแนกออกเป็นแบบใหญ่ ๆ สองแบบ คือ

3.1 Derivatives ได้แก่การเอาคำที่มีอยู่เดิมมาดัดแปลง แบ่งออกเป็นสองวิธี ดังนี้

3.1.1 Primary Derivatives ได้แก่การเปลี่ยนแปลงในศัพท์ อาจเปลี่ยนเสียงสระ เปลี่ยนตัวสะกด หรือเปลี่ยนทั้งสองอย่าง เพื่อ

ก. ทำคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ให้เป็นคำนาม เช่น

กริยา	bite	นาม	bit
	bind		bond
	sit		seat
	strike		stroke
	shoot		shot
	advise		advice
	speak		speech
คุณศัพท์	broad		breadth
	deep		depth

^① J. C. Nesfield . Outline of English Grammar. London: Macmillan, 1978, pp. 175-190.

คุณศัพท์	long	นาม	length
	proud		pride
	hot		heat
	grave		grief
	wide		width

ข. ทำคำนามหรือคำคุณศัพท์ให้เป็นคำกริยา เช่น

นาม	blood	กริยา	bleed
	food		feed
	belief		believe
	grass		graze
	bath		bathe
	breath		breathe

คุณศัพท์	full		fill
	cool		chill
	hale		heal

ค. แสดงเพศและพจน์ของนาม เช่น

เพศชาย	duke	เพศหญิง	duchess
	marquis		marchioness
เอกพจน์	man	พหูพจน์	men
	woman		women
	goose		geese
	tooth		teeth
	mouse		mice

ง. แสดงกาลและวากของกริยา เช่น

แสดงกาล	present	past	past participle
	begin	began	begun
	fall	fell	fallen
	get	got	got
	leave	left	left
	shoot	shot	shot
	sing	sang	sung

แสดงวาก Past Participle ใช้แสดงกรรมวาก (Passive Voice) ด้วย

แสดง Present Perfect และ Past Perfect ด้วย เช่น

Passive Voice : A man was **shot** last night.

Present Perfect : we have **begun** our lesson.

Past Perfect : his father had **left** home before it began to rain.

3.1.2 Secondary Derivatives ได้แก่การเติมอุปสรรค (Prefix) เข้าหน้าศัพท์ หรือการเติมปัจจัย (Suffix) เข้าหลังศัพท์ อุปสรรคและปัจจัยที่ใช้อาจมาจากภาษาตีวตอนิก, โรมานิก (ละตินหรือฝรั่งเศส), และกรีก ในที่นี้จะไม่จำแนกออกไปว่าอุปสรรคและปัจจัยใดมาจากภาษาอะไร แต่จะกล่าวรวม ๆ กันไป ดังนี้

ก. การเติมอุปสรรค เราเติมอุปสรรคเข้าไปหน้าคำเพื่อให้คำเดิมเปลี่ยนแปลงความหมาย หรือเพื่อเปลี่ยนชนิดของคำ เช่น

bi- (สอง):	biped (สองเท้า)	bisect (แบ่งครึ่ง)
dis- (ไม่):	dislike (ไม่ชอบ)	dishonest (ไม่ซื่อสัตย์)
dis- (กลับความ):	disclose (เปิดเผย)	disappear (หายไป)
	disarm (ปลดอาวุธ)	dismount (ลงจากหลังม้า)
il- (ไม่):	illiterate (ไม่รู้หนังสือ)	illegal (ไม่ถูกกฎหมาย)

im- (ไม่):	impossible (เป็นไปไม่ได้)	immobile (ไม่เคลื่อนไหว)
in- (ไม่):	infirm (ไม่แข็งแรง)	invisible (มองไม่เห็น)
en- (ทำคำนามหรือคำคุณศัพท์ให้เป็นสรรพนามกริยา):	enrich (ทำให้รวย)	enlarge (ทำให้ใหญ่, ขยาย)
	endanger (ทำให้มีอันตราย)	enslave (ทำให้เป็นทาส)
re- (อีก, ใหม่):	rewrite (เขียนใหม่)	react (ทำปฏิกิริยา)
tele- (จากที่ไกล):	telephone (เสียงจากที่ไกล, โทรศัพท์)	
un- (ไม่):	unhappy (ไม่มีความสุข)	unsafe (ไม่ปลอดภัย)

ข. การเติมปัจจัย เราเติมปัจจัยเข้าไปหลังคำเพื่อสร้าง

- **คำนาม** ด้วยการเติมปัจจัยต่อไปนี้ให้แก่คำนามอื่น คำกริยา และคำคุณศัพท์

-er, -ar, -or (ผู้) : baker, maker, liar, beggar, actor

-dom (การ, ความ) : wisdom, freedom, kingdom

-hood (การ, ความ) : manhood, childhood, motherhood, neighbourhood

-ness (การ, ความ) : goodness, holiness

-age (การ, ความ) : marriage, pilgrimage

-tion (การ, ความ) : education, production,

-ist (ผู้) : dentist, artist, pianist, violinist

- **คำคุณศัพท์** ด้วยการเติมปัจจัยต่อไปนี้ให้แก่คำนาม

-en (ทำด้วย) : earthen, silken, wooden, golden

-ful (เต็มไปด้วย) : fearful, hopeful, truthful, beautiful

-ly (เหมือน) : friendly, manly, lovely, kingly

-less (ปราศจาก) : hopeless, fearless, shameless, sleepless

-ese (เชื้อชาติ) : chinese, Japanese, Burmese

-y (เต็มไปด้วย) : rainy, stormy, windy, sunny, snowy

- คำกริยา ด้วยการเติมปัจจัยต่อไปนี้แก่คำคุณศัพท์

-fy (ทำให้): simplify

-en (ทำให้): darken, lengthen, sharpen, hasten, fatten

-ise (ทำให้): civilise, fertilise, realise

- คำกริยวิเศษณ์ ด้วยการเติมปัจจัยต่อไปนี้ให้แก่คำนาม คำคุณศัพท์ และคำบุพบท

-ly (อย่าง): badly, miserly, beautifully, sweetly

-ward, -wards (ตรงไปยัง) : upwards, downwards, forward

3.2 คำประสม (Comppounds) ได้แก่การนำคำสองคำขึ้นไปมาเรียงกันเข้าให้เป็นคำเดียวกัน คำประสมที่สร้างขึ้นแล้ว ถ้าทำหน้าที่เหมือนนาม เรียกว่า Compound Noun ถ้าทำหน้าที่เหมือนคุณศัพท์ เรียกว่า Compound Adjective ถ้าทำหน้าที่เหมือนกริยา เรียกว่า Compound Verb ถ้าทำหน้าที่เหมือนกริยวิเศษณ์ เรียกว่า Compound Adverb ดังนี้

3.2.1 Compound Noun สร้างด้วยวิธีต่อไปนี้

ก. เอาคุณศัพท์เรียงไว้หน้านาม เช่น

sweetheart (หวานใจ, ที่รัก)   nobleman (คนชั้นสูง)

midday (เที่ยงวัน)   madman (คนวิกลจริต)

ข. เอากริยาที่เติม -ing เรียงไว้หน้านาม มักใช้ - ด้วย เช่น

looking-glass (กระจกเงา)

drinking-water (น้ำดื่ม)

writing-desk (โต๊ะเขียนหนังสือ)

คำประสมที่สร้างด้วยวิธีนี้หลายคำตัด -ing ออกเสีย เช่น

saw-mill (โรงเลื่อย)   มาจาก   sawing-mill

standpoint (จุดยืน)   "   standing-point

work-shop (โรงฝึกงาน)   "   working-shop

store-house (โรงเก็บสินค้า)   "   storing-house

ค. เอาคำสองคำมาเรียงกัน เช่น

ploughman (คนไถนา)	postman (บุรุษไปรษณีย์)
oil-lamp (ตะเกียงน้ำมัน)	lamp-oil (น้ำมันตะเกียง)
ear-ring (ตุ้มหู)	ice-cream (ไอศกรีม)
man-servant (คนใช้ชาย)	maid-sarvant (คนใช้หญิง)

ง. เอาสรรพนามเรียงไว้หน้านาม เช่น

he-goat (แพะตัวผู้)	she-goat (แพะตัวเมีย)
---------------------	-----------------------

จ. เอากริยาเรียงไว้หน้านาม เช่น

pick-pocket (นักล้วงกระเป๋า)	cut-throat (ฆาตกร)
------------------------------	--------------------

ฉ. เอากริยาเรียงไว้หน้ากริยาวิเศษณ์ เช่น

drawback (อุปสรรค)	breakdown (การล้มป่วย)
standstill (การหยุดอยู่กับที่)	go-between (แม่สื่อ)

ช. เอากริยาวิเศษณ์เรียงไว้หน้ากริยา เช่น

outcome (ผลที่ได้)	offspring (บุตร)
income (รายได้, เงินได้)	

ซ. เอากริยาวิเศษณ์เรียงไว้หน้านาม เช่น

bypath (ทางแยก, ตรอก)	
afterthought (ความคิดภายหลังที่ได้ใคร่ครองอีกครั้งหนึ่ง)	
inmate (ผู้ที่อาศัยอยู่ภายในบ้าน)	

3.2.2 Compound Adjective สร้างด้วยวิธีต่อไปนี้

ก. เอานามเรียงไว้หน้าคุณศัพท์ เช่น

blood-red (แดงเหมือนเลือด)
snow-white (ขาวเหมือนหิมะ)
sky-blue (สีน้ำเงินเหมือนท้องฟ้า)
home-sick (คิดถึงบ้าน)

ข. เอานามเรียงไว้หน้า participle เช่น

bed-ridden (ล้มหมอนนอนเสื่อ)

tongue-tied (พูดไม่ใคร่ออก)

ค. เรียงคุณศัพท์ไว้หน้านามที่เติม -ed ในกรณีนี้จะมี - ด้วย เช่น

long-legged (ที่มีขายาว)

bare-footed (เท้าเปล่า)

narrow-minded (ใจแคบ)

bad-tempered (อารมณ์ไม่ดี)

ง. เอาคุณศัพท์เรียงไว้หน้าคุณศัพท์หรือ participle เช่น

red-hot (ร้อนแดง)

ready-made (สำเร็จรูป)

hard-boiled (ต้มแข็ง)

จ. เอานามเรียงไว้หน้านามที่เติม -ed เช่น

chicken-hearted (ขี้ขลาดตาขาว)

hook-nosed (งมูกเป็นขอ)

eagle-eyed (ตาไวเหมือนนกอินทรี)

3.2.3 Compound Verb สร้างด้วยวิธีต่อไปนี้

ก. เอานามเรียงไว้หน้ากริยา เช่น

backbite (ลอบกัด)

browbeat (ข่มขู่)

ข. เอาคุณศัพท์เรียงไว้หน้ากริยา เช่น

whitewash (ทาปูนขาว)

safeguard (ป้องกัน)

ค. เอากริยาวิเศษณ์เรียงไว้หน้ากริยา เช่น

upset (ทำให้คว่ำ)

withhold (ยั้งมือ, ระงับ)

3.2.4 Compound Adverb สร้างด้วยวิธีเติม -ly ให้แก่ Compound Adjective บางคำ

เช่น left-handedly

4. ประโยคและการเรียงลำดับคำ

ประโยคภาษาอังกฤษมีโครงสร้างเหมือน ๆ ของเรา คือ ประธาน กริยา กรรม เช่น

ประธาน	กริยา	กรรม
oxen	eat	grass.
วัว	กิน	หญ้า

แต่มีเรื่องอื่น ๆ ที่ควรสังเกตดังนี้

4.1 การเรียงลำดับคำ

ก. เรียงคุณศัพท์ไว้หน้านามที่ตนขยาย เช่น

black	oxen	eat	green	grass.
ดำ	วัว	กิน	เขียว	หญ้า

(วัวดำกินหญ้าเขียว)

และอาจใช้หลัง Verb to be หรือ Linking Verbs เช่น

That girl is beautiful.

These mangoes taste sour.

Roses smell sweet.

ข. เรียงกริยาวิเศษณ์ไว้หน้าคำที่ตนขยายบ้าง หลังคำที่ตนขยายบ้าง ต้นประโยคบ้าง และท้ายประโยคบ้าง

- หน้าคำที่ตนขยาย เช่น

This cake is very good. (หน้าคำคุณศัพท์)

- หลังคำที่ตนขยาย เช่น

Horses run fast. (หลังคำกริยา)

- ต้นหรือท้ายประโยค เช่น

Yesterday we went to the seaside. (ต้นประโยค)

We went to seaside yesterday. (ท้ายประโยค)

กริยาวิเศษณ์พวกหนึ่งเรียกว่า Adverb of Frequency อาจวางหลังกริยาช่วยหรือหน้ากริยาอื่นๆ เช่น

She is <u>always</u> sad.	(หลังกริยาช่วย)
She <u>always</u> gets up early.	(หน้ากริยาอื่น)
We have <u>never</u> been to Ubon.	(หลังกริยาช่วย)
She <u>never</u> arrives late.	(หน้ากริยาอื่น)

ก. เรียงคำบุพบทไว้หน้าคำนามหรือคำเทียบเท่ากับนาม เช่น

under water (ใต้น้ำ)   at school (ที่โรงเรียน)

ง. คำมีลักษณะและความหมายคล้ายลักษณนาม เรียงผิดกับของไทย คือ ไม่ได้เรียงคำบอกจำนวนนับกับลักษณนาม แต่กลับใช้เป็นคำนามกับ of เช่น

a <u>sheet</u> of glass	กระจกแผ่นหนึ่ง
a <u>swarm</u> of bees	ฝูงกลุ่มหนึ่ง
a <u>bevy</u> of birds	นกฝูงหนึ่ง
a <u>shoal</u> of fish	ปลาฝูงหนึ่ง
a <u>pack</u> of dogs	หมาฝูงหนึ่ง

4.2 การแสดงความเกี่ยวข้องระหว่างคำในประโยค เราได้ทราบมาแล้วว่าภาษาบาลีสันสกฤตนั้นเมื่อใช้คำคุณศัพท์ขยายคำนามจะต้องแจกวิภคิตไปตามคำนามที่ตนขยายอันเป็นลักษณะของภาษามีวิภคิตปัจจัย เช่น

รตุโต   โคโณ   หริตัม   ตินัม   จรติ.
แดง   วัว   เขียว   หญ้า   ย่อมกิน
(วัวแดงตัวหนึ่งกินหญ้าเขียว)

รตุตา   โคณา   หริตานิ   ตินานิ   จรนติ.
แดง   วัวหลายตัว   เขียว   หญ้าทั้งหลาย   ย่อมกิน
(วัวแดงหลายตัวกินหญ้าเขียวทั้งหลาย)

แต่ภาษาอังกฤษนั้น แม้จะเป็นภาษามีวิภคิตปัจจัยก็ตาม ได้สละวิภคิตไปเกือบหมด ยังมี การเปลี่ยนแปลงเหลืออยู่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น คือ

ก. ประธานกับกริยา กริยาจะต้องสอดคล้องลงรอยกับประธาน ดังที่กล่าวไว้ใน "Agreement of verb and subject" ว่าประธานกับกริยาจะต้องเป็นพจน์และบุรุษเดียวกัน เช่น

เอกพจน์

พหูพจน์

A woman works.

Women work.

A girl sings.

Girls sing.

จะเห็นได้ว่ากริยาเติม -s เมื่อประธานเป็นนามเอกพจน์ และไม่เติม -s เมื่อประธานเป็น นามพหูพจน์ รูปกริยาในตัวอย่างเหล่านี้ยังบอกด้วยว่าเป็นปัจจุบันกาลปกติและกรรตุวาจก

ต้นกริยาช่วย (Auxiliary Verbs) ได้แก่ Verb to be , Verb to have กับ Verb to do ก็ ต้องเปลี่ยนแปลงไปตามประธานด้วยดังนี้

	<u>Verb to be</u>	<u>Verb to have</u>	<u>Verb to do</u>
เอกพจน์ บุรุษที่หนึ่ง	I am	I have	I do
บุรุษที่สอง	You are	You have	You do
บุรุษที่สาม	He / She / It is	He / She / It has.	He / She / It does.
	A boy is.	A boy has	A boy does.
• พหูพจน์ บุรุษที่หนึ่ง	We are.	We have.	We do.
บุรุษที่สอง	You are .	You have .	You do.
บุรุษที่สาม	They are .	They have .	They do.
	Boys are.	Boys have.	Boys do.

ข. สรรพนาม ได้กล่าวมาแล้วว่าบุรุษสรรพนามในภาษาอังกฤษยุคเก่ามีถึงสามพจน์ คือ เอกพจน์ ทวิพจน์ และพหูพจน์ ในปัจจุบันนี้ได้เลิกทวิพจน์ไปแล้ว แต่สรรพนามก็ยัง เหลือรูปประธาน กรรม และเจ้าของ อยู่หลายรูป คือ

		<u>ประธาน</u>	<u>กรรม</u>	<u>เจ้าของ</u>
<u>เอกพจน์</u>	บุรุษที่หนึ่ง	I	me	mine
	บุรุษที่สอง	you	you	yours
	บุรุษที่สาม	he	him	his
		she	her	hers
		it	it	its
<u>พหูพจน์</u>	บุรุษที่หนึ่ง	we	us	ours
	บุรุษที่สอง	you	you	yours
	บุรุษที่สาม	they	them	theirs

5. ระบบเสียงภาษาอังกฤษ

เสียงในภาษาอังกฤษมีมากกว่าตัวอักษร คือมีเสียง

สระเดี่ยว (Simple Vowels) 12 เสียง

สระผสม (Double Vowels or Diphthongs) 9 เสียง

พยัญชนะเดี่ยว (Single Consonants) 23 เสียง

พยัญชนะผสม (Double Consonants) 2 เสียง

5.1 สระเดี่ยว ได้แก่

1. i: (อี) เช่น free, seat
2. i (อิ) " sit, live
3. e (เอ) " yes, head
4. æ (แอะ) " black, rack
5. a: (อา) " half, calf
6. ɔ (เออะ) " dog, fog
7. ɔ: (ออ) " all, ball
8. u (อุ) " book, cook

9. u: (อู)	”	school, moon
10. ʌ (อะ)	”	us, bus
11. ə: (เออ)	”	work, burn
12. ə (เออะ)	”	the

5.2 สระผสม ได้แก่

1. ei (เอย)	เช่น	late, plate
2. ou (โอว)	”	no, so
3. ai (ไอ)	”	time, crime
4. au (เอา)	”	out, doubt
5. oi (ออย)	”	oil, coin
6. ie (เอีย)	”	near, beer
7. eə (แอเออ)	”	there, where
8. ɔə (ออเออ)	”	pour, sore
9. uə (อัวเออ)	”	poor, tour

5.3 พยัญชนะเดี่ยว ได้แก่

1. p (พ)	เช่น	pet, pond
2. b (บ)	”	bad, bet
3. t (ท)	”	tea, ten
4. d (ด)	”	day, do
5. k (ก)	”	come, can
6. g (-)	”	game, go
7. m (ม)	”	make, mud
8. n (น)	”	name, noon
9. ŋ (ง)	”	sing, bang

10. w	(ว)	”	wait, way
11. f	(ฟ)	”	fan, face
12. v	(-)	”	verb, vine
13. θ	(-)	”	think, thin
14. ð	(-)	”	that, then
15. r	(ร)	”	rat, rum
16. j	(ย)	”	young, you
17. h	(ห ฮ)	”	hair, ham
18. s	(ส ซ)	”	say, sael
19. z	(-)	”	zone, zip
20. ʃ	(-)	”	shirt, share
21. ʒ	(-)	”	treasure, measure
22. l	(ล)	”	late, last
23. t̪	(ฤ)	”	all, tall

5.4 พยัญชนะผสม ได้แก่

1. tʃ (จ, ช) เช่น charm, chalk
2. dʒ (-) ” join, joke

เสียงเหล่านี้ภาษาไทยไม่มีหลายเสียง เช่น uə, g, v, z, f เป็นต้น เมื่อรับคำที่มีเสียงดังกล่าวมาใช้ เราก็จำเป็นต้องหาเสียงอื่นมาแทนหรือตัดบางส่วนทิ้งเสีย เช่น

tour	เราออกเสียงว่า	ทัวร์	(ตัด เออ ทิ้ง)
game	“	เกม	(ใช้ ก แทน g)
visa	“	วีซ่า	(ใช้ ว แทน v)
zone	“	โซน	(ใช้ ซ แทน z)
shirt	“	เชิ้ต	(ใช้ ช แทน sh)

เป็นต้น

6. คำยืมภาษาอังกฤษ

เรายืมคำภาษาอังกฤษมาใช้ 6 ลักษณะ คือ ทับศัพท์, ทับศัพท์เสียงเปลี่ยนไป, ใช้คำไทยแปล, ใช้คำบาลีสันสกฤตแปล, ใช้คำบาลีสันสกฤตหรือคำอังกฤษซ้อนหรือประสมกับคำไทย และเปลี่ยนความหมาย^①

6.1 **ทับศัพท์** การทับศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นการถ่ายทอดเสียงลงเป็นตัวอักษรและการออกเสียง การกระทำทั้งสองอย่างนี้บางทีก็ต่างกัน เช่น การถ่ายเสียงตัว c ของภาษาอังกฤษมาเป็นตัวอักษรไทย บางทีก็ใช้ตัว ก เช่น cocoa โกโก้, ice-cream ไอศกรีม บางทีก็ใช้ตัว ค เช่น credit เครดิต เป็นต้น ส่วนการออกเสียงก็ออกเสียงไม่เหมือนที่เจ้าของภาษาออกเสียงที่เดิมนัก ทั้งนี้ก็เนื่องจากเราถ่ายคำตรงตามตัวอักษรและออกเสียงตามอักขรวิธีของเรา เช่น football ฟุตบอล เราออกเสียงว่า ฟุตบอน เหมือนตัว น สะกด เพราะถือว่าเป็นแม่ กน เหมือนคำว่า พล, อุบล ในภาษาไทย อย่างไรก็ตาม เราได้พยายามหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้คำทับศัพท์ส่วนมากออกเสียงใกล้เคียงกับคำเดิมและเพื่อมิให้ผู้อ่านที่เป็นคนไทยสับสนได้ เช่นการใช้ไม้ทัณฑฆาตบนพยัญชนะที่ไม่ออกเสียงในคำว่า farm ฟาร์ม เพื่อมิให้ออกเสียงว่า ฟา-รม, film फिल्म เพื่อมิให้ออกเสียง พิ-ลม เป็นต้น หรือใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์กำกับเสียง เช่น cock ก๊อก เพื่อมิให้ออกเสียงว่า กอก เป็นต้น

คำภาษาอังกฤษที่เรานำมาใช้ทับศัพท์มีมาก ให้ดูรายละเอียดใน ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย หน้า 47-49

6.2 **ทับศัพท์เสียงเปลี่ยนไป** คำภาษาอังกฤษที่เรายืมมาใช้ทับศัพท์อาจมีเสียงเปลี่ยนไปบ้างเพื่อความสะดวกและเพื่อเป็นการผ่อนแรงในการออกเสียง คำเหล่านี้เปลี่ยนเสียงไปในสามลักษณะ คือ

ก. **เสียงสระเปลี่ยนไป** สระบางเสียงเมื่อมีตัวสะกดด้วยเราออกเสียงไม่ได้ เช่น สระ ไอ มี น สะกดในคำว่า sign เราออกเสียงว่า เซ็น , และสระ ไอ มี ปร สะกดในคำว่า pipe เราออกเสียงว่า เป๊ป เป็นต้น

---

^① จะยกมาเป็นตัวอย่างแต่บางคำ ให้ดูรายละเอียดใน ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

ข. การลากเข้าความ เพื่อให้คำที่นำมาใช้ทับศัพท์มีความหมายที่เราเข้าใจบ้างอย่างน้อย สักพยางค์หนึ่ง เช่น

ปะเก็น แผ่นอัดสำหรับเครื่องจักรเครื่องยนต์ มาจาก packing

อีเต๋อ เครื่องทุบต๋อย มาจาก beater

ค. การตัดพยางค์ อาจตัดพยางค์หน้าหรือพยางค์หลังก็ได้สำหรับคำที่มีสองพยางค์ ขึ้นไป บางคำอาจตัดเกินกว่าหนึ่งพยางค์ แต่ก็ยังเข้าใจความหมายกันได้ เช่น

ติว มาจาก tutor “สอนพิเศษนอกเหนือเวลาปกติ”

เบอร์ มาจาก number “เลขที่”

แอร์ มาจาก air-conditioner “เครื่องปรับอากาศ” หรืออาจมาจาก air-hostess “พนักงานทำหน้าที่ต้อนรับบนเครื่องบิน” ก็ได้

ฟอร์ม มาจาก uniform “เครื่องแบบที่ทุกคนในวงการเดียวกันแต่งเหมือนกัน”

โล มาจาก kilogram “มาตราชั่งน้ำหนักเท่ากับ 1,000 กรัม”

กิโล มาจาก kilometre “มาตราวัดความยาวเท่ากับ 1,000 เมตร”

บาส มาจาก basketball “กีฬาชนิดหนึ่ง”

บอล มาจาก football “กีฬาชนิดหนึ่ง”

แบด มาจาก badminton “กีฬาชนิดหนึ่ง”

แร็ก มาจาก racket “ไม้ตีลูกขนไก่หรือลูกบอล”

เอ็น มาจาก entrance examination “การสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย”

คำที่ตัดพยางค์มักใช้กันในภาษาพูดมากกว่าในภาษาเขียน

6.3 ใช้คำไทยแปลคำอังกฤษ บางทีมิใช่การแปลโดยตรง แต่เป็นการใช้คำไทยแทนที่ คำอังกฤษ คำเหล่านี้บางทีก็ต้องอาศัยคำบาลีสันสกฤต เขมร หรือจีน เข้าช่วยด้วย เช่น

map	แปลว่า	แผนที่
plan	”	แผนผัง, ผัง
sheet	”	แผ่นปลิว
torch	”	ไฟฉาย

background	”	ภูมิหลัง
strain	”	ความเครียด
typewriter	”	เครื่องพิมพ์ดีด
air-conditionner	”	เครื่องปรับอากาศ
labour relations	”	แรงงานสัมพันธ์
ice	”	น้ำแข็ง
refrigerator	”	ตู้เย็น
electricity	”	ไฟฟ้า

6.4 ใช้คำบาลีสันสกฤตแปลคำอังกฤษ คำบาลีสันสกฤตที่ใช้แปลส่วนมากเป็นคำสมาสที่
เราสร้างขึ้นใช้ในภาษาของเรา เช่น

journal	แปลว่า	วารสาร
periodicals	”	นิตยสาร
morals	”	ศีลธรรม
culture	”	วัฒนธรรม
morality	”	ศีลธรรมจรรยา
preserve	”	อนุรักษ์
development	”	พัฒนาการ
evolution	”	วิวัฒนาการ
temperature	”	อุณหภูมิ
money order	”	ธนาคัติ
restaurant	”	ภัตตาคาร
skill	”	ทักษะ
president	”	ประธานาธิบดี
resource person	”	วิทยากร

6.5 ใช้คำบาลีสันสกฤตหรือคำอังกฤษเองซ้อนหรือประสมกับคำไทย เช่น

bus	แปลว่า	รถเมล์
motorcycle	”	รถมอเตอร์ไซด์
motor car	”	รถยนต์
air mail	”	เมล์อากาศ
linen	”	ผ้าลินิน
nylon	”	ผ้าไนลอน
neon light	”	ไฟนีออน
form	”	แบบฟอร์ม
wedding-card	”	การ์ดแต่งงาน
train	”	รถไฟ
safe	”	ตู้เซฟ, ตู้นิรภัย
curriculum	”	หลักสูตร

6.6 ความหมายกลายไป ความหมายของคำที่ยืมมาจากกลายไปได้ในลักษณะต่าง ๆ คือ กว้างออก แคบเข้า และย้ายที่ ดังนี้

ก. ความหมายกว้างออก แบ่งเป็นสองลักษณะ คือ

-ความหมายกว้างออกในลักษณะที่เพิ่มความหมายขึ้น หมายความว่าคำภาษาอังกฤษเดิมมีความหมายน้อยอย่าง แต่เมื่อนำมาใช้ในภาษาเราแล้ว เราเพิ่มความหมายอื่นเข้าไปอีก คำที่เรานำมาใช้ในลักษณะนี้ได้แก่

godown เรออกเสียง กุดัง ในภาษาอังกฤษหมายความว่า โรงเก็บสินค้า เท่านั้น แต่เราใช้ถึงสามความหมาย คือ โรงเก็บสินค้า ตามความหมายเดิม, รถบรรทุกของแบบหนึ่ง, โรงเก็บศพ

fan เป็นคำ slang อ่านว่า แฟน น่าจะตัดมาจากคำว่า fanatic หมายถึงผู้หลงใหลหรือสนับสนุนคนเก่งในด้านกีฬาหรือการแสดง เรานำมาใช้ให้หมายถึงผู้หลงใหล

คนเก่งในด้านการกีฬาและการแสดงตามความหมายเดิม แล้วยังให้หมายถึง คู่รัก, สามี หรือภรรยา ก็ได้ด้วย

-ความหมายกว้างออกในลักษณะที่ใช้ความหมายกว้าง ๆ ไม่เจาะจง หมายถึง ความว่าคำภาษาอังกฤษเดิมมีความหมายถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ หรือมีความหมายอยู่ใน วงจำกัด แต่เมื่อใช้ในภาษาไทยความหมายกลับกว้างขวางออกไป เป็นการขยายตัวไปด้าน เนื้อที่ มีใช้ด้านจำนวน เช่น

bungalow เรารอกเสียง บังกะโล ในภาษาอังกฤษหมายความว่า เรือนหรือกระท่อม มักทำด้วยไม้ มีชั้นเดียว แต่เราหมายถึงบ้านพักตากอากาศได้ดูนโล่ง แบบใดก็ได้

ข. ความหมายแคบเข้า หมายถึงคำภาษาอังกฤษเดิมมีหลายความหมาย แต่เราเลือกใช้ เพียงความหมายเดียวหรือสองความหมายเท่านั้น คำที่เปลี่ยนความหมายในลักษณะนี้มีมาก แต่จะยกมากล่าวเพียง 6 คำ ดังนี้

report ในภาษาอังกฤษมีความหมายหลายอย่าง เป็นทั้งนามและกริยา มีความหมายว่า รายงาน, รายงานตัว, ชื่อเสียง, เสียงป็นดัง เราใช้ว่า รายงาน เป็นนามและกริยา free ในภาษาอังกฤษมีความหมายว่า อิสระ, ไม่ขึ้นแก่ใคร, ไม่มีกฎข้อบังคับคอย ควบคุม, ห่างจากกิจการงาน, ไม่ต้องเสียเงิน เรามักใช้ในความหมายว่า ไม่ ต้องเสียเงิน เช่น ตัวฟรี

curry ในภาษาอังกฤษมีความหมายว่า แกงกะหรี, แปรงชนให้สัตว์ เช่น ม้า, ประจบประแจง เรามักใช้ในความหมายว่า แกงกะหรี

game ในภาษาอังกฤษมีความหมายว่า การกีฬา, เครื่องกีฬา, การแข่งกีฬา, การ เล่นตลก, สัตว์ที่นายพรานล่า, กล้าหาญ, เต็มใจ เราใช้ในความหมายว่า การกีฬา แต่บางทีก็นำไปใช้ในจำนวนว่า ชุดกลงแล้ว เช่น “เรื่องนี้เกมกันแล้ว” เป็นต้น

term ในภาษาอังกฤษมีความหมายว่า ภาคเรียน, วาระ, เงื่อนไข, ข้อความ, พจน์ (ในวิชาพีชคณิต) เราใช้ในความหมายว่า ภาคเรียน, วาระ, พจน์

fit ในภาษาอังกฤษมีความหมายว่า เหมาะ, พร้อม, สุขภาพอนามัยดี, ขนาดพอดี กับตัว เราใช้ในความหมายว่า สุขภาพอนามัย

ก. ความหมายย้ายที่ หมายถึงคำภาษาอังกฤษเดิมมีความหมายอย่างหนึ่ง แต่เรานำมาใช้ให้มีความหมายอีกอย่างหนึ่ง เช่น

scrum ในภาษาอังกฤษมีความหมายว่า การเข้าแถวกอดคอเพื่อแย่งลูกรักบี้ เรามาใช้ให้หมายความว่า รุมทุบตี, แย่งกันกิน

fancy ในคำว่า “a fancy dress” ในภาษาอังกฤษหมายถึงการแต่งกายตามความคิด ฝัน มักแต่งในงานเต้นรำ แต่ แต่งแฟนซี ในภาษาไทยหมายถึงการแต่งกาย แปลกๆ มีสีสันฉูดฉาดเป็นที่สะดุดตา

chauffeur ในภาษาอังกฤษหมายถึง คนขับรถส่วนตัว เรามาใช้หมายถึงคนขับรถยนต์ทุกประเภท

fit ในภาษาอังกฤษมีความหมายหนึ่งว่า ขนาดพอดีกับตัว (ดูข้างบน) เรามาใช้ให้มีความหมายหนึ่งว่า คับ

7. อิทธิพลอื่น ๆ ที่ภาษาอังกฤษมีต่อภาษาไทย

นอกจากคำภาษาอังกฤษถูกยืมมาใช้หลายลักษณะดังที่กล่าวมาแล้วนี้ ภาษาอังกฤษยังมีอิทธิพลต่อภาษาไทยอีกสองประการ คือ สำนวนและรูปลักษณะประโยค ซึ่งจะได้แยกกล่าวแต่พอสังเขปดังนี้

7.1 สำนวน สำนวนอังกฤษกับสำนวนไทยที่คล้ายคลึงกันมีอยู่มาก จนยากจะกำหนดได้ว่าเรารับของเขามาใช้จนกลายเป็นสำนวนไทย หรือเขารับของเราไปใช้ หรือไปคล้ายคลึงกันโดยบังเอิญ บางสำนวนที่ใช้กันอยู่ในภาคใต้ของประเทศเราที่ไปตรงกับสำนวนอังกฤษก็มี เช่น “กระสอบกระดูก” แปลว่า ผอม ตรงกับสำนวนอังกฤษว่า “a bag of bones” ดังในประโยคภาษาอังกฤษว่า “Your horse looks like a bag of bones.” (ม้าของคุณเหมือนกระสอบกระดูก) เป็นต้น

หนังสือภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้ให้ตัวอย่างสำนวนที่เนื่องด้วยคำว่า fall, back, face, water, tread ไว้หลายสำนวนแล้ว จะเพิ่มสำนวนที่เนื่องด้วยคำว่า head อีกเล็กน้อยเพื่อระดับความรู้

- head “หัว, หัวหน้า” ที่ใช้ตรงกับของเรามีดังนี้

- ข้ามหัว ตรงกับ over the heads เช่น He was promoted over the heads of other person. “เขาได้รับการเลื่อนขั้นข้ามหัวคนอื่น”

- หัว (ตรงข้ามกับก้อย) เช่น Heads or tails ? “หัวหรือก้อย” ใช้เมื่อเสี่ยงแดนในการแข่งขันกีฬา

- หัวหรือหัวหน้า เช่น the head of table “หัวโต๊ะ” the head of a family “หัวหน้าครอบครัว”

- หัวผี ตรงกับ the head of a boil

สำนวนต่อไปนี้เรารับมาจากภาษาอังกฤษอย่างแน่นอน คือ

- ขึ้นอยู่กับ ตรงกับ to depend on เช่น Health depends on good food. สำนวนนี้เราเคยใช้ว่า “ขอมอยู่ที่, ขอมแล้วแต่”

- ภายใต้ ตรงกับ under เช่น the government under the leadership of Mr. X “รัฐบาลภายใต้การนำของ มร.เอ็กซ์” ควรใช้ “รัฐบาลที่มี มร.เอ็กซ์ เป็นผู้นำ”

- ยากแก่การ, ยากต่อ ตรงกับ to be hard to, to be difficult to เช่น Geometry is difficult to learn. “วิชาเรขาคณิตยากแก่การเรียน” ควรใช้ว่า “วิชาเรขาคณิตเรียนยาก” It is hard to please him. “มันเป็นการยากแก่การเอาใจเขา” ควรใช้ว่า “เขาเอาใจยาก”

- ต่อหัว ตรงกับ per head เช่น We pay 50 baht per head for the dinner. “เราจ่าย 50 บาทต่อหัวสำหรับค่าอาหาร” ควรใช้ว่า “เราจ่ายค่าอาหารคนละ 50 บาท”

7.2 **รูปลักษณะประโยค** ประโยคภาษาไทยแต่เดิมนั้นมีลักษณะที่ตีพร้อม คือ สั้น ง่าย ประหยัด ชัดเจน เช่น **ศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหง** ที่มีข้อความว่า

“พ่อภูชื่อศรีอินทราทิตย์ แม่ภูชื่อนางเสือง พี่ภูชื่อบานเมือง ตูพี่น้องท้องเดียวห้า
คน ผู้ชายสามผู้หญิงสอง พี่เพื่อผู้เฒ่าตายจากเมื่อเตี้ยมแต่ยังเล็ก เมื่อภูขึ้นใหญ่ได้สิบ
เก้าเข้า ขุนสามชนเจ้าเมืองฉอดมาที่เมืองตาก...”

จะเห็นได้ว่าใช้ประโยคสั้น ๆ มาใช้ประโยคซ้อน (สังกรประโยค) ในคอนทักของ
ข้อความที่ยกมาเท่านั้น นอกจากนั้นเป็นเอกสรประโยค ทำให้อ่านง่าย เข้าใจง่าย

แม้ในต้นสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ลักษณะดังกล่าวนี้ก็ยังดำรงอยู่ ดังจะเห็นได้จาก สามก๊ก

“เกียงฮุยแลเห็นโอรสนักรื่องว่าอายเด็กน้อยเท่านี้ควรหรือองอาจมาสู้กู ว่าแล้ว
ก็ควบม้าเข้ารบกับสุมาสู สุมาสูสู้ได้สามเพลงเห็นเหลือกำลังก็พาทหารหนีไป
เกียงฮุยพาทหารไปถึงด่านแฮเบ็งก่วนเป็นด่านเมืองเสฉวน ทหารก็เปิดประตูรับ
เกียงฮุยเข้าไปแล้วก็ปิดประตูเสีย สุมาสูกลับตามไปก็ให้ทหารทำลายประตู เมื่อ
ขงเบ้งจะใกล้ตายนั้นได้สอนทหารให้ยิงหน้าไม้คนหนึ่งยิงทีเดียวได้สิบลูก ทหาร
ซึ่งอยู่บนหอรบยิงหน้าไม้ลงไปเหมือนห่าฝน ถูกทหารสุมาสูตายเป็นอันมาก ครั้น
สุมาสูเสียทหารมากมายแล้วก็ยกทัพกลับไปเมือง”

จะเห็นได้ว่าแม้ประโยคจะยาวกว่าใน ศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหง แต่ยังใช้คำง่าย อ่าน
เข้าใจง่าย ต่างกับประโยคภาษาไทยในปัจจุบันซึ่งได้รับอิทธิพลของภาษาอังกฤษเข้ามา

อิทธิพลของภาษาอังกฤษทำให้รูปลักษณะประโยคภาษาไทยต่างไปจากเดิมในเรื่อง
ต่าง ๆ ต่อไปนี้

ก. ใช้ประโยคซับซ้อนมากขึ้น การใช้ประโยคซับซ้อนซึ่งเป็นประโยคยาวทำให้
ต้องใช้คำสันธานบ้าง ใช้ประพจน์สรรพนาม (ที่, ซึ่ง, อัน) บ้าง บางทีประโยคที่มีคำขยาย
เรามากใช้คำว่า “เป็นที่” นำหน้าเช่น

She has an agreeable voice.

“หล่อนมีน้ำเสียงเป็นที่น่าพอใจ” ควรใช้ว่า “หล่อนมีน้ำเสียงน่าพอใจ”

His behaviour is disgraceful.

“ความประพฤติของเขาคือที่น่าอับอาย” ควรใช้ว่า “ความประพฤติของเขา
น่าอับอาย”

ข. ใช้บุพบทมากขึ้น โดยเฉพาะในที่ที่ไม่เคยมีและไม่ควรมี ที่ที่ไม่มีบุพบทหรือ
หลังสรรกรมกริยา เพราะสรรกรมกริยาหมายถึงกริยาที่ต้องมีกรรมมารับโดยตรง บุพบทที่มัก
ใช้ผิดได้แก่

- ต่อ แปลมาจาก to เช่น

Students should pay attention to their lessons .

“นักเรียนควรเอาใจใส่ต่อการเรียน” ควรใช้ว่า “นักเรียนควรเอาใจใส่การเรียน”

I am grateful to you .

“ผมขอบคุณต่อท่าน” ควรใช้ว่า “ผมขอบคุณท่าน”

I must warn you that . . . .

“ผมขอเตือนต่อท่านว่า . . . . ควรใช้ว่า “ผมขอเตือนท่านว่า . . . .”

- ของ แปลมาจาก of เช่น an abnormal condition of the heart

“ภาวะผิดปกติของหัวใจ” ควรใช้ว่า “ภาวะหัวใจผิดปกติ”

- ใน แปลมาจาก in เช่น

My sister is interested in music .

“น้องสาวของฉันสนใจในวิชาดนตรี” ควรใช้ว่า “น้องสาวของฉันสนใจวิชา
ดนตรี”

ค. ใช้ “การ, ความ” มากขึ้น แต่เดิมเราไม่นิยมใช้คำทั้งสองนี้นัก เช่น “รักดีห้ามจ้ว
รักชั่วห้ามเสา” ดีและชั่วเป็นอาการนาม แต่เราก็มิได้ใช้ว่า “รักความดีห้ามจ้ว รักความชั่ว
ห้ามเสา” ในปัจจุบันนี้เราใช้ “การ, ความ” กันมากเพราะเราแปลมาจากภาษาอังกฤษ เช่น

His heart - beats are weaker .

“การเต้นของหัวใจของเขาอ่อนลง” ประโยคนี้เป็นภาษาไทยที่ไม่สละสลวย
มีทั้ง “การ” และ “ของ” ควรใช้ว่า “หัวใจเขาเต้นอ่อนลง”

แต่บางทีก็มีอาจเลียงคำว่า “การ, ความ” ได้ เช่น

He meets with success. เขาประสบความสำเร็จ

ง. ใช้บุรุษสรรพนาม “มัน” มากขึ้น เมื่อใช้ Infinitive เป็นประธานของประโยค ภาษาอังกฤษมีวิธีพูดให้สละสลวยอีกวิธีหนึ่ง คือใช้ it เป็นประธานแทน แล้วเรียงประโยคเสียใหม่ It ที่ใช้ในกรณีนี้ เรียกว่า Anticipatory it และเรามักจะแปลว่า “มัน”

ขอให้ดูประโยคภาษาอังกฤษต่อไปนี้

To live without air is impossible.

To see in the dark is difficult.

ทั้งสองประโยคนี้ใช้ infinitive เป็นประธาน ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นภาษาทางการหรือเป็นแบบแผนเกินไป จึงหาวิธีพูดเสียใหม่ดังนี้

It is impossible to live without air.

It is difficult to see in the dark.

เรามักมาแปลว่า

“มันเป็นไปไม่ได้ที่จะมีชีวิตอยู่ปราศจากอากาศ”

“มันเป็นการยากที่จะมองเห็นในความมืด”

ซึ่งขัดหู เราจะต้องหาวิธีเขียนเสียใหม่ให้ได้เพื่อความเท่ากัน โดยอาจเติมคำอื่นที่จำเป็นเข้าไปบ้าง คำคำเดิมที่ไม่จำเป็นออกเสียบ้าง ก็จะเป็นประโยคใหม่ทำนองนี้

“เราจะมีชีวิตอยู่ไม่ได้ถ้าไม่มีอากาศ”

“ในความมืดเรามองเห็นอะไรได้ยาก”

ดังนี้ เป็นต้น

สื่อมวลชนของเราได้รับอิทธิพลในด้านสำนวนและรูปลักษณะประโยคจากภาษาอังกฤษเป็นอันมาก ทำให้ผู้ฟังที่รู้น้อยพลอยใช้ภาษาผิด ๆ ไปด้วย โทรทัศน์ของรัฐบาลเคยออกข่าวว่า “รัฐบาลเลบานอนได้เรียกร้องโดยเร่งด่วนต่อสหประชาชาติ. . .” แทนที่จะกล่าวว่า “รัฐบาลเลบานอนได้เรียกร้องต่อสหประชาชาติโดยเร่งด่วน. . .” หรือ “ประเทศ ก.

เสียคุณค่าแก่ประเทศ ข. สองร้อยพันล้านเหรียญ” แทนที่จะกล่าวว่า “ประเทศ ก. เสียคุณค่าแก่ประเทศ ข. สองแสนล้านเหรียญ” ความผิดพลาดอันเนื่องมาจากความไม่รู้หรือความมั่งง่ายเหล่านี้ผู้ศึกษาภาษาไทยจะต้องหลีกเลี่ยง

สรุป

ในเรื่องภาษาอังกฤษเราพอจะสรุปได้ว่า

1. ภาษาอังกฤษเป็นภาษามีวิภक्तिปัจจัย ๖ ตระกูลภาษาอินเดีย-ยุโรป ภาษาอังกฤษยุคเก่ามีการแจกวิภक्ति แต่วิภक्तिค่อย ๆ หายไปจนมาถึงภาษาอังกฤษยุคใหม่ก็เกือบไม่มีเหลือ
2. ภาษาอังกฤษสร้างคำด้วยการลงอุปสรรค เติมปัจจัย เปลี่ยนแปลงภายในศัพท์ และคำประสม
3. ภาษาอังกฤษมีโครงสร้างประโยคคล้ายภาษาไทย คือ ประธาน กริยา กรรม แต่มีการเรียงลำดับต่างกันบ้าง โดยเฉพาะเมื่อใช้คุณศัพท์ขยายนาม
4. ภาษาอังกฤษมีระบบเสียงต่างกับภาษาไทยบ้าง แต่เมื่อเราหืมคำภาษาอังกฤษมาใช้เราก็สามารถหาเสียงของเรามาแทนได้ไม่ยากนัก
5. เราหืมคำภาษาอังกฤษมาใช้ 6 ลักษณะ คือ ทับศัพท์, ทับศัพท์เสียงเปลี่ยนไป, ใช้คำไทยแปล, ใช้คำบาลีสันสกฤตแปล, ใช้คำบาลีสันสกฤตหรือคำอังกฤษซ้อนหรือประสมกับคำไทย และเปลี่ยนความหมาย
6. อิทธิพลของภาษาอังกฤษทำให้รูปลักษณะประโยคของเราเปลี่ยนแปลงไปมาก เช่น ใช้สันธานมากขึ้น, ใช้บุพบทมากขึ้น, ใช้ “การ, ความ” มากขึ้น เป็นต้น บางทีก็ทำให้ประโยคยืดยาว ไม่สละสลวยเหมือนประโยคของเราในสมัยก่อน

คำถามเพื่อทดสอบ

1. การเปลี่ยนแปลงในศัพท์โดยการทำคำกริยาให้เป็นคำนามได้แก่ข้อใด

1. long - length	2. foot - feet
3. speak - speech	4. hot - heat

2. ข้อใดเป็นการสร้างคำด้วยการใช้คำประสม

1. mistress	2. speechless
3. secondary	4. honeymoon

3. คำในข้อใดเป็น Compound Noun

1. door-to-door	2. man-of-war	3. sky-high	4. sky-blue

4. คำในข้อใดเป็น Compound Adjective

1. knee-deep	2. knee-cap	3. hot-dog	4. hot-house

5. คำในข้อใดเป็น Compound verb

1. wash-stand	2. whitewash
3. standpoint	4. washing-machine

6. คำในข้อใดเปลี่ยนแปลงในศัพท์ทุกคำ

1. bread, sweat, head	2. dead, viola, neat
3. drank, dam, bite	4. fed, swum, dept

7. คำในข้อใดเราบัญญัติศัพท์ขึ้นใช้ใหม่โดยใช้ภาษาบาลีสันสกฤตทุกคำ

1. railway, motor-car, prime minister	2. geography, journal, culture
3. salute, refrigerator, temperature	4. radio, washing-machine, post office

8. คำในข้อใดลงทั้งอุปสรรคและปัจจัย

1. unhappiness	2. psychology	3. superman	4. sweetness

9. คำในข้อใดเรานำมาใช้ด้วยการทับศัพท์ทุกคำ

1. ice-cream, soup, sauce	2. editor, magazine, president
3. paper, apple, steam	4. start, motor, motor-car

10. คำในข้อใดที่ลงอุปสรรคแล้วกลายเป็นกริยาทุกคำ

1. income, inlet	2. import, impossible
3. enjoy, enlarge	4. unlike, unlock

11. คำในข้อใดที่ลงปัจจัยแล้วกลายเป็นกริยาทุกคำ

1. golden, wooden	2. sharpen, fatten
3. darken, silken	4. soften, earthen

12. คำในข้อใดมีคำที่ลงปัจจัย -y

1. snowy	2. downy	3. stormy	4. many

13. คำในข้อใดที่ -ess มีได้แสดงความเป็นเพศหญิง

1. actress	2. duchess	3. hostess	4. ไม่มีข้อใดถูก

14. คำในข้อใดเรานำมาใช้ด้วยวิธีทับศัพท์และแปลศัพท์

1. station	2. stew	3. stamp	4. steak

15. คำในข้อใดเรานำมาใช้ด้วยการเอาคำเขมรแปลศัพท์

1. police	2. snow	3. secretary	4. restaurant

16. คำในข้อใดเป็นส่วนที่ได้จากภาษาอังกฤษ

1. ผู้ก่อการร้ายชุมนุมยิงตำรวจ	2. เราจับรถไฟไปเชียงใหม่
3. พวกเราขึ้นรถที่สถานีขนส่งสายใต้	4. คนไทยควรมิชอบใจของไทย

คำตอบ

1. (3)	2. (4)	3. (2)	4. (1)	5. (2)	6. (4)
7. (2)	8. (1)	9. (1)	10. (3)	11. (2)	12. (4)
13. (4)	14. (3)	15. (1)	16. (2)		